

Sygn. akt III KO 107/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 18 stycznia 2017 r.,
w sprawie **L. M.**
oskarżonego z art. 207 § 1 kk.
wniosku Sądu Rejonowego w L.
z dnia 17 października 2016 r. (III K [...])
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę Leszka Maślaka Sądowi Rejonowemu
Gdańsk - Północ w Gdańsku.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w L. wpłynął akt oskarżenia przeciwko L. M., oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 207 § 1 kk., w którym wskazano jako miejsce zamieszkania oskarżonego: L., ul. K..

Postanowieniem z dnia 17 października 2016 roku, sygn. akt III K [...] Sąd Rejonowy w L. , na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Swój wniosek uzasadnił tym, że rozpoznaniu sprawy przez Sąd w L. sprzeciwia się stan zdrowia oskarżonego, który aktualnie zamieszkuje w G. (ul. F.), gdzie leczy się kardiologicznie i który, ze względów zdrowotnych, powinien unikać odległych przejazdów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w L. należało uznać za zasadny.

Z obszernej dokumentacji w sprawie – w szczególności z opinii biegłego specjalisty chorób wewnętrznych i kardiologii D. L. – wynika, że zmiany zwyrodnieniowe układu kostnego w sposób znaczny upośledzają mobilność oskarżonego, a w szczególności uniemożliwiają mu odbycie kilkugodzinnej samodzielnej podróży pociągiem. Uwzględniając powyższe, jak również stan zaawansowania schorzeń układu krążenia, na które cierpi oskarżony, biegły wykluczył udział L. M. w czynnościach procesowych w L. przez okres co najmniej 4 miesięcy. Jednocześnie ocenił, że ewentualna istotna poprawa stanu zdrowia oskarżonego w przyszłości, biorąc pod uwagę długoletni przebieg choroby, jest mało prawdopodobna – co uzasadnia przeprowadzenie czynności procesowych w miejscu zamieszkania.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w wyjątkowych przypadkach – gdy wymaga tego dobro sprawiedliwości. Jedną z niekwestionowanych przesłanek przekazania sprawy sądowi równorzędnemu jest stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu udział w rozprawie w sądzie miejscowo właściwym, a jednocześnie pozwalający sądzić, iż oskarżony będzie mógł uczestniczyć w czynnościach procesowych prowadzonych w sądzie miejsca zamieszkania (por. postanowienie SN z dnia 15.12.2010 r., sygn. akt II KO 100/10).

Z przeprowadzonej na okoliczność niniejszego postępowania opinii biegłego specjalisty chorób wewnętrznych i kardiologii wynika, że w najbliższym okresie podróż L. M. kolejną do L. jest niemożliwa, a pozytywna prognoza ustania przeszkody, ograniczającej mobilność oskarżonego, z uwagi na stan jego schorzeń, wątpliwa. Jednocześnie oskarżony ma możliwość stawiać się w sądzie miejsca zamieszkania, tj. w G.. Zachodzą więc wyjątkowe okoliczności, które uzasadniają przyjęcie, iż w celu umożliwienia obecności oskarżonego na rozprawie, a zarazem rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, konieczne jest przekazanie sprawy L. M. do Sądu Rejonowego w G..

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak we wstępie.

